Kis-Czell, 1900. II. évfolyam. 42. szám. Vasárnap, okt. 14.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZERDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár:
Egy évre . . . . 8 kor | Negyedévre . . 2 kor. — f
Fél évre . . . . . 4 „ | Egyes szám ára — „ 20

Szerkesztővel értekezhetni: naponként 4—6-ig.

Felelős szerkesztő:
HUSS GYULA.
Helyettes szerkesztő:
KÁLMÁN PÁL.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Vásároljunk lehetőleg mindenkor hazai ipartermékeket. Azt a kereskedőt, aki Magyarországon előállítható áruk helyett külföldit hozat, ne pártoljuk, ne támogassuk. Jelszavunk legyen: **Pártoljuk a hazai ipart!** A magyar gazdaasszonyok hazaszeretetére különösen apellálunk, kik sokat tehetnek a magyar iparért.

Itt az ősz.

Még derüs fényben, csalfa meleggel ömlik le a napsugár, még zöld díszben pompáznak a fák — de az enyészet már megkezdte csendes munkáját. A buja, pompázó nyárnak vége: itt az ősz.

A természetben az ősz az enyészetnek, a zajtalan elmulásnak szimboluma. Nem így az emberi társadalom életében. Itt a tikkadt nyári napok elmulta uj munkaév megkezdését jelenti. A kánikulában ellankadt társas élet uj frissességgel pezsdül fel. Művészetben, tudományban, de iparban, kereskedésben is, szóval a gazdasági élet egész vonalán uj lendületet vesz a munka. Munkás kezek ismét felemelik a pihenő pörölyöket: a pangást zsibongó, vidám élet zaja váltja fel, a zsibbadt szervek uj rugékonysággal fognak a termelés nagy munkájához.

Szóval az ősz évszaka a munka jegyében következik az emberiségre. — A munka s a szorgos, öntudatos tevékenység az a mindennél értékesebb erő, az egyetlen igazi talizmán, amely egyedül hozza meg a biztos gyümölcsét, amely egyedül biz ositja az élet legbecsesebb javait. A tisztes polgári jólétet és az embertársak becsülését.

De hogy a munka eredménnyel járjon, kell, hogy öntudatos is legyen. Kereskedő, iparos, gazda egyaránt szükséges, hogy terme ését a fejlett igényekhez, a verseny mindinkább erősbbödő követelményeihez alkalmazza. Sikert, eredményt, nemzeti gazdaságunkra csak az ily munka érhet el.

Kétségtelen valóság, melyet eltagadni nem lehet, hogy minden irányban erősödünk. A nemzetek nagy versenyében, a párisi világkiállításon, ahol nálunknál sokszorosan fejlettebb kulturáju nemzetek jelentek meg produkcziójuk legjavával, nemcsak figyelmet ébresztettünk, de anélkül, hogy e fényt hiuságunk nagyitaná, sok tekintetben egyenesen feltününk és végeredményben becsülettel állottuk meg helyünket. Ifju kulturánk dus fellendülése bámulattal töltötte el az értő külföldet és a világversenybe való ez első lépésünket elismerés és siker kisérte.

Nem szabad, hogy ez eredmény megmámoritson bennünket. Még sok a tennivaló. Sok mindent csak ezután kell kezdenünk, sok kezdetlegest tökéletesitenünk, sok félig készet befejeznünk. A dicsőség mámora tehát ne szálljon fejünkbe.

De viszont őrizkedjünk a másik végletől. Tagadhatlan, hogy gazdasági életünk egén sötét felhők tornyosulnak. A vállalkozási kedv csökken, a külföldi tőke kerül bennünket, a gazdasági tevékenység minden terén aggasztó pénzhiány mutatkozik. E szimptómák ne csüggesszenek. Dolgozzunk mindannyian nem csökkenő kitartással. Teljesitsük mindannyian kötelességünket. Iparunk és kereskedelmünk vezetése biztos, erős kezekben van. Hegedüs és Darányi mindketten öntudatos, modern, nagy stylü emberek. Az üdvös reformok egész sora várja már életbeléptetését és számos más üdvös terv áll a megvalósulás előtt.

Nem kell tehát sem elbizakodnunk, sem a csüggedésnek átadni magunkat. Vegye komolyan a haza minden polgára kötelességét és iparkodjék hivatását betölteni, nem tévesztve szem előtt azt a nagy igazságot, hogy magányosok jóléte fokozza a közjót, az általános gyarapodás pedig csak feltétlen javára szolgál az egyénnek is. E kölcsönös visszhatás előidézésére törekedjünk erőnkhöz képest mindannyian és megtaláljuk módját, amely egy bő és hatalmas Magyarország felépüléséhez vezet.

TÁRCZA.

A jelen.

Hát mindent, mindent eltemessek,
Mi ifjuságom alkotá?
Hát mindent, mindent elfeledjek,
S ne gondoljak többé rá?
Ne irjak többé méla verset?
Ne érezzek többé keservet?
Keservet egy leány miatt,
Akit szeretni nem szabad.

A kis várost, a csendes utczát,
Az egyszerü pajtásokat.
Mindent, ami a szivemhez nőtt
Huszonkét hosszu év alatt....
Hát mindent, mindent elfeledjem
E küzködéses idegenben,
Hol földön csusznak vágyaim,
Ahol letörtek szárnyaim?

Az a világ, amelyben élek
Nem ismer ám ábrándokat:
Munkát kiván, velősorvasztót,
Hideg szivet kemény agyat.
Dolgozni és előre törni,
Minden akadályt összetörni,
Előre! Vissza nem lehet.
Ki vissza marad, elveszett,
A szivem vérét most ez issza:
A munka láza, mámora.
A régi, tiszta szenvedélyek,
Nem térnek vissza már soha.
És oldalán a régi lantnak
A gyöngéd hurok elpattantak.
Mi egykor szent volt énnekem,
Azt most mosolyogva megvetem.

Mégis.... ha majd egyszer kidülök,
Mint névtelen közkatona
Ha majd végképpen kimerülök
S nem kell dolgozni már soha,
Vigyetek el a városomba,
Vigyetek el a nyájas dombra,
Hol süppedő sirok felett
Szabad szellők enyelgenek.

Tudom, ott jól fogok aludni,
Az édes szülő föld alatt,
Melyből az enyém nem lehet semmi,
Csak az a keskeny földdarab.
Ismerős szellő zug felettem,
Jó szellemek járnak körüttem.
És hozzá is közel lesznek,
Ki a világba kergetett.

ERDÓSI DEZSŐ.

Még a tyuk is kikaparja.*

— Humoreszk. —

Micsoda? Huszonnégy darab ujdonatuj zsákot loptak el a magtárból? kiáltotta a bessenyői tiszt-tartó dühében.

Éppen két tuczat! viszonzá az ispán, mind meg annyi, meg volt számozva és bélyegezve. Aztán minő vászon volt. Akár ingeket lehetett volna belőle varratni.

De nem vasárnapra, jegyzé meg Sovány Ignácz uradalmi irnok.

Mindegy! Azért mégis a legfinomabb zsákvászon volt Miskolczon vettük az árverésnél.

Ez hallatlan vakmerőség! dünnyögé a tisztartó, miközben letette öblös tajtpipáját. Valóságos tolvajcsőcselék! Be kár, hogy többé nem szabad botoztatni, valamennyit deresre huzatnám. No majd végére járunk a dolognak. Amice Sovány! küldje ide a kisbirót, hadd szimatoljon azokban a házakban, ahol az enyvcskezűcket gyanitja.

A kisbiró megjelent, hogy a küldetéshez fogjon.

A tisztartó megrőkönyödött. Kékült, zöldült dühében, mert a malomban a molnár nagy csodálkozására minden zsákot megszagolt s még se volt eredménye. Sovány Ignácz hasonlóképp

* Mukányi szerzőnek karácsonykor elosztásra-kötetéből.

Harcz a munkanélküliség ellen.

Minden eszme, intézmény, mely az emberiség boldogitására irányul, csak hosszu idők multán, csak véráldozatok árán testesülhetett meg. Nem ölthet tehát egyszerre határozott jellegzetes alakot az eszme sem, mely a munkanélküliség s ezzel kapcsolatban a szegénység, a nyomor megszüntetését vagy legalább is enyhitését czélozza.

Valóban e századnak nem lehet nagyobb, humanusabb feladata, mint a nép milliói megélhetésének biztositása. Ez az eszme a XX. század legsürgetőbb problémája! Nehéz, terhes, de egyszersmind majdan boldogitó feladat várakozik Európára és ezzel együtt hazánkra. Magyarországra, mert ha ezt helyesen, czélszerüen tudja megoldani e század társadalma, akkor elérjük a czélt, melylyel a szegények, a munkaképtelenek, a munkanélküliek anyagi jólétét megteremtjük, melylyel az inséget csillapitjuk, a nyomort megszüntetjük s igy a szoczializmus, az uj, egészséges társadalmi nehéz kérdését megoldjuk.

A munkanélküliség elleni társadalmi akcziókérdésénél a legtisztább s legönzetlenebb emberszeretetnek kell megnyilatkozni; különösen Magyarországon, hol egy maroknyi nemzet küzd a jogért, hogy Európa müvelt államai sorában helyet foglalhasson. Itt nem egyesek, hanem száz és százezrek megmentéséről van szó. E százezrekre legnagyobb csapása a sorsnak, mikor munkanélkül vannak. Van elég erejük dolgozni, munkálkodni, csakhogy legszükségesebb, de egyuttal a legveszedelmesebb vágynak, a gyomornak, a testet feltartó résznek, az éltető elemnek eleget tehessenek. De nincs munka! Mi tévők legyenek?! Vagy megsemmisülnek elhagyatottságban vagy önként rohannak a sirba, vagy a bün aljára térve, orgyilokkal törnek felebarátjaikra, vérrokonaikra.

Százezrekre megy azok száma, kik munkanélkül tengődnek az országban s bizony kell találni egy modus vivendit, mielőtt a sokaság a bün ősvényére lép, mielőtt a ragályos szoczializmus martalékává lesznek, mely ha egyszer beléjök oltódott, nehéz, — de talán lehetetlen is azt onnan kiirtani. Ennek a földhöz ragadt népnek nem kell más, csak kenyér és még egyszer kenyér! Megértettétek! Kenyér! Mert az éhező, kerestnélküliek a legveszedelmesebb szoczialisták, kinek káros működését letelét minden magyar polgár érzi; ám ismerje mindenki kötelességének ennek terjedését és terjesztését tőle telhetőleg meggátolni ugy, hogy filléreivel vagy egyéb uton-módon megélhetést munkát ad a népnek. E feladat megoldására egyedül a törvényhozás nem elégséges. Itt egy kettő nem tehet boldoggá egy népet s különösen ezen akczióra szükséges anyageröi tőkét, összletet sem alapithatnak egynéhányan. Alapitó, pártoló és rendes tagra itt nincs szükség. A nemzetnek magának kell alapitónak lennie. A nyomor oly általános, hogy a segély, melyet ma nyujtanak, a nyomornak csak egy csekély részét, még 5%-át sem szünteti meg; s ez a nyomor, ha ellene tervszerüen nem cselekszünk, mindinkább fokozódik Itt csak egy országra szóló alkotás segithet a törvényhozás és a társadalom együtt müködésével.

A magyar nemzet második honalapitása az lesz, ha e százezreket, nekik munkát, kenyeret adva, vissza tudjuk szerezni e hazának. Ha ős időben megtudta vetni az alapot e nemzet, ugyan miért ne lehetne a nemzet most is maga magának alapitója, pártfogója? A birtok arányos közadakozásáról fel kell világositani a nemzetet: egyesek, testületek, körök inditsanak ez irányban akcziót, ami által az erőssé, szervezetté, országossá válik, s igy majd lesz egy alap, melyből a munkanélkülieket megmenthetjük. A törvényhozás pedig létesitsen nagyobb közmunkákat, vizszabályozásokat, utak, középületek kiépitését, miáltal mód nyujtatik ezer és ezer munkanélkülinek a megélhetésre.

Kötelességünk, a nemzet számára azokat megtartani, kik a társadalom, a haza hasznos és munkás tagja — s ezeknél a nyomort megszüntetni.

E maroknyi nemzet csak ugy lehet naggyá, csak ugy nyerheti vissza régi fényét, hajdani dicsőségét, ha nem tagadja meg önmagát s — mint Petőfi mondja:

„Ha majd a bőség kosarából
Mindenki egyaránt vehet,
Ha majd a jognak asztalánál
Mind egyaránt foglal helyet,
Ha majd a szellem napvilága
Ragyog minden ház ablakán, —
Akkor mondhatjuk, hogy megálljunk,
Mert itt van már a „Kánán".

Gerő Ernő.

HIREK.

— **Hátralékos előfizetőinket** *ismételten tisztelettel arra kérjük, legyenek szivesek a hátralékokat mielőbb beküldeni, mert nem vagyunk abban a helyzetben, hogy bárkinek is évszámra előfizetés nélkül küldjük a lapot. Egy lap fenntartása tetemes anyagi áldozatot igényel és mi is csak ugy tudunk többrendbeli kötelezettségeinknek megfelelni, ha azt a csekély előfizetési dijat mi is megkapjuk.*

—

Bestiális anya.

Ság és Mesteri! Nagyszerü két hely ez. Nemsokára világhirre vergődnek. Késelés, gyilkosság, magzatelhajtás napirenden kezdenek lenni e két községben. Nemrég Ságon csiptek nyakon egy boszorkányt angyalcsinálásért, most meg már Alsó-Mesteriről szól az ének. Más más módon, de egy eredményt czélozva itt is, ott is. Vajjon anyák-e ezek a nemesebb értelemben? Megérdemlik e ezt a szent nevet: anya?.. Bizonyára nem! Hiszen Széchényi szerint oly kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene bocsájtani. S az ily bestiák már jó előre kevesbitik nemzetünket, hogy a szégyentől, melybe önhibájuk, kéjvágyuk és könnyelmüségük folytán estek, megmeneküljenek. Máskép kellene az ilyenekkel elbánni! Elő a régi törvénynyel! Szemet szemért, fogat fogért, életet életért!

Helyszinén járt tudósitónk a következőket irja:

Egész A'só-Mesteri tudta, hogy Maráci Sándor ottani szatócsnak viszonya van özv. Zsédenyi Samuné szül. Tóth Lidivel. Már készülődtek a keresztelőre is, midőn Zsédenyiné nevetve hangoztatta, hogy hiszen ő egészen normális állapotban van.

Szeget ütött ez Horváth Antalné szülésznő fejébe, miért is elment Zsédenyinéhez és vizsgálat alá vette. Ennek eredménye az lett, hogy rögtön bejött Kis-Czellbe és jelentést tett az esetről. Gyanuját megcselekedett a péknél. Semmi eredményt se mutathatott fel s mindketten az éjjeli órben biztak

Ez mint valami elkárhozott lélek járt a faluban. Két üveg badacsonyit igértek neki, ha az igazi tolvajt elfogja. Ez a remény, hogy bort kap, tüzbe-vizbe is kergette volna a tolvajokért. Megfigyelt minden szögletet, benézett minden hasadékon, lyukon, s ugyan ezt tette minden házban, hol hiuz szeme valami gyanust láthatott.

Bár sok gorombaságot kellett zsebre dugnia, sőt némely helyeken seprüvel verték ki, még se fedezett fel semmit.

Végre világosságot látott szeme s Kukoriczáék Jancsi fiát látta vászon nadrágba kijönni. Rendőri orra már megérezte a badacsonyi bor szagát.

Nyájas szavakkal szólitotta meg a fiut és kérdezé, hogy anyja nem zsákból csinálta-e a nadrágot? — mire a fiu elkezdett pityeregni és orditozva futott el.

Az éjjeli őr azonban a fiu után ment, a finom diplomatai nyelven adta tudtára az anyjának, hogy e gyönyörü szövet annyira megnyerte tetszését, miszerint elhatározta, hogy ebből fog magának nadrágot csináltatni, ennélfogva tehát kéri, mondaná meg, hol lehet kapni e kitünő szövetet.

Oh! a bessenyői éjjeli őr ravasz képé volt s politikai beszédének bizonyosan lett volna hatása, ha a bömbölő fiu bele nem szól, hogy:

— Anyám az éji őr azt mondja, hogy te zsákokból csináltad a nadrágot!

— Micsoda? — kiáltá dühösen az öreg Kukoriczáné — én zsákokból csináltam nadrágot? Én? te részeges gazember. Most mindjárt —

Hogy mit csináljon „most mindjart", azt az éjnek hü őre rövid fejtörés után is kitalálta.

Ő csak a seprüt látta Kukoriczáné kezében „Futni szégyen, de hasznos" ezt tartotta szem előtt az éji őr, s menekült ki a házból, kisérve a parasztnők hangos kaczajától és a kutyák ugatásától.

Csak nő ne lett volna! mondá a kisbirónak, midőn a községházához ment vissza s elmesélé az esetet neki. Asszonyok ellen nem lehet olyan határozottan fellépni. Óvatosnak kell lenni. De türelem! majd napfényre kerül a dolog.

E szavak után a hivatalszobába ment, hogy jelentést tegyen működéséről. De végre nem inditható pört Kukoriczáék ellen egy pár uj nadrág miatt?

A bessenyői törvényhatóság nem tartozott többé ama korhoz, melyben holmi Kukoriczáékat kinpadra vontak, hogy vallomásra birják (Ámbár a tiszttartó nagyon hajlandó lett volna erre.) Várni kellett.

A zsákok nem kerültek napfényre.

Vajjon nem mardosta-e a tiszttartó szivét, vagy pedig Hekuba fonala ért véget, ezt nem tudjuk meghatározni. Elég az hozzá, hogy a tiszttartó szeptember vége felé egy szép napon ágyba került és meghalt. Vég perczében kétely támadt benne a menyország igazságszolgáltatása iránt, ahova jutni remélt, mert a zsák-tolvajok még most is büntetlenül járkáltak és talán gunyolták.

A temetés ünnepélyes volt. A jószág- és falu notabilitásai jelen voltak. Még a gonosz Kukoriczáné és társnői ünnepélyesen lépdeltek az éji őr mellett, ki horpadozó kalapját gyászfátyollal diszité és hóna alatt énekes könyvet vitt. Igaz, hogy a fonákul gombolt kabátnak bal lebernyege rövidebbnek látszott és a helyzet komolyságát nagyban csökkentette, ehhez járult még a hirtelen keletkező zápor, mely a kisérettet ugyancsak megáztatta. Ez mind amellett méltóságteljesen haladt. Csupán a nők, mint ilyenkor tenni szokták, szoknyájukat esernyő gyanánt emelték fejök fölé.

Hah! de mi mutatkozott e pillanatban a kissé hátra maradt Sovány Ignácz irnok uram előtt?! Mit kelle olvasnia az asszonyok szürke alsószoknyáiról?

— Bessenyő 9 sz. — Bessenyő 24 sz. stb. Elborzadva állott, behajtotta esernyőjét és meglökte vele az éji őrt, magához intette és némán mutatott a vádiratra. A derék éji őr elejtette énekes könyvét, mely alkalommal két ludat halálra ijesztett és mondá:

— Mégis van igazság a földön, mi se marad titokban, mert még a tyuk is kikaparja! Ott vannak a zsákok!

Mártonfy Imre.

erősitette a feluban élő néma asszony. ki jelekkel tudtára adta, hogy ő Zsédenyinét folyton dörgölte; továbbá Zsédanyiné kis lánya is, ki elbszélte, hogy édes anyja egy időtől fogva folyton bort iszik, amibe különféle kellemetlen szagu porokat és folyadékokat önt.

Dr. Havassy Béla Zsédenyit megvizsgálta és odanyilatkozott, hogy a fejletlen gyermek gyengeség folytán született, aminek azonban a szülésznő határozottan ellentmond, miután Zsédenyiné 4 egészséges gyermek anyja.

De kiderült az is, hogy Zsédenyiné a kis csecsemőt szülés után betakarta és a sertés-ólba rejtette. Itt tartotta 2 hétig, azután a temető árokba tette. Ezek pedig oly sulyos gyanuokok, melyek feltétlenül vizsgálatot követelnek.

A kis czelli csendőrség 10-én a helyszinén a nyomozatot bevezette, melynek részletes eredményét még nem tudjuk.

— **Elhunyt püspök.** Szomoru gyász érte a szombathelyi katholikus egyházmegyét; érdemekben megőszült főpásztora, Hidassy Cornél szombathelyi püspök e hó 11-én este meghalt — A haláliir mély részvétet keltett vármegyénk minden részében.

— **Hartmann ur, hol van ön?** Mult számunknak „Lapunk sajtopere“ cz. közleményében azt irtuk, hogy a helybeli kir. járásbiróság előtt f. hó 6-án lett volna a Radó—Hartmann féle becsületsértési tárgyalás. Csakhogy a fénytelen fényképész ur nem jelent meg s igy a tárgyalást elhallasztották. Miután mindnyájan tudjuk, hogy ön, drága Hartmann ur, jelenleg Bezledben leledzik, hát el lehet rá készülve hogy egyszer csak el kell jönni hozzánk Jöjjön, oh jöjjön, jó vitéz, a mi körünkbe, hisz itt mindenki, de legjobban Marosits bátyánk, oly epedve várja.

— **Jóváhagyott alapszabályok.** A belügyminiszter a „Jánoshazai Iparos- és Kereskedő-Ifjuság“ módositott alapszabályait jóváhagyta.

— **Jótékonyság** Szeptember hónapban szt. Antai perselyében volt 146 kor. 40 fill. Ezen összegből 98 kor. 40 fill. osztatott ki huszonöt szegénynek, a többi pedig takarékba tétetett.

— **Műkedvelői előadás.** A jánosházai iparos- és kereskedő-ifjuság önképző-köre által f hó 4-én rendezett műkedvelői előadás minden tekintetben sikerultnek mondható. Szinre került: „Egy arczkép vagy a bankóhamisító“ Pesti Szathmáry Károly népszinmüve. Első sorban is feltétlen dicséret illeti ifj. Cseh Kálmánt, ki a rendező és súgó nehéz szerepében jeleskedett. Az est sikere — ugyszólván — az ő faradhatatlanságának köszönhető A szereplők egytől-egyig bravurosan oldották meg a reájuk bizott feladatot. Szabó Erzsike, Szabó Tinka és Krausz Paulina kisaszszonyok büszkék lehetnek arra a sok viharos tapsra, amiben részük volt De nem szabad megfeledkeznünk Kossa Gusztáv gyógyszerész urról sem, ki — mint minden alkalommal — most is lelkesen támogatta az ifjuság vállalkozását. Előadás után napkeltéig tartó kedélyes tánez következett.

— **Szüreti mulatság.** Szüreti mulatságot akartak rendezni, mult vasárnap a »Kemenes« szállodában, melynek jöved lme a tüzoltók javára ment volna, ha — lett volna. De eltekintünk mindentől, a közönséget nem lehet galleron fogni és odanumi hanem a tüzoltóságtól csak el lehet várni, hogy ott legyen, vagy képviseltesse magát az ő javára rendezett mulatságon! Csak hogy tüzoltót nem lehetett lámpával sem találni. Hát ez bizony szép dolog tüzoltó uraim, ilyen eljárá-sal még sokra vihetik. Ilyenek után ne csodálkozzanak, ha kis czelli Göre Gábor barátunk ismét megzólal. Mit irjunk még? Talán közzé tegyük annak a 10—20 embernek a nevét, akik ott voltak? Mulatság nem volt, tehát nincs mit irnunk.

— **Zengerájok Kis-Czellben.** Nekünk, hála Istennek csak van minden jóban részünk. Szinház, panoptikum, zengeráj gyors egymásutánban váltják fel egymást. Kivált ez utóbbi! Uram, mentsd meg a gonosztól! Soha ilyen darázsfészket. Nem kérünk többet belőle. Nem vagyunk kivánesiak az olyan hölgyekre, akik nem annyira felöltözve, mint inkább levetközve vannak. Az ilyen zengerájnak már elvileg is ellenségei vagyunk, mert azok csak erkölcs és izlésrontók De azt meg éppen nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy a „Kemenes“ szállodában működött daltársulat németül kornyikált. Ez már mégis sok! Pápán éppen emiatt nem kaptak engedélyt, eljöttek tehat hozzánk, ahol minden szabad. Reméljük, hogy az ilyen germanizalás nem fog többé előfordulni. Hogy pedig a mi jó izlésü közönségünknek nem kell az ilyesmi, kitünik abból is, hogy előadásukat nem nézte több ember, mint talán 15—20 Ezek se értettek semmit a németből.

— **Veszélyes látogató.** Javában szántogatott Záborszky József kem.-mihályfai lakos f. hó 4-én, midőn egyszerre csak egy szájkosárral ellátott medve lépkedett csendesen feléje. Csakhogy Záborszkynak semmi kedve sem volt a komával találkozni, hanem nyakába szédve lábait, hanyathomlok rohant be Mihályfara segitségért. Azonnal jelentést tettek a kis-czelli szolgabirósánál, hol elrendelték, hogy minden Mihályfán levő puskás induljon keresésére és ahol találják, puskázzák le a veszélyes látogatót. Mi a mondók vagyunk. hogy kérjék fel a biztos kezü dr. Brunner Ferencz kis-czelli ügyvéd urat, jótállunk, hogy egy lövéssel leteriti.

— **Elpáholás.** Ugy történt, hogy Samu István borgátai lakos csendesen ballagott mult hó 30-án este felé az utczán, midőn elibe került Samu Lajos és se szó se beszéd, — ne neked ez a tied! — s alaposan elpaholta. Most meg a kis-czelli kir. járásbiróság fogja őt egy kicsikét elnáspángolni.

— **A régi harag.** Ifju Magyar Istvánnak már régi haragosai Nagy János, Nagy Ferencz és Németh Kálmán suhanczok. A napokban aztán a kép töltötték ki bosszujukat, hogy Magyar Istvánt konota-pusztai lakásán megtámadták és baltákkal, ólmos botokkal annyira elverték, hogy felépüléséhez semmi remény sincs. A három jómadarat a kecskédi csendőrség csakhamar fülön fogta és átadta a sárvári kir. járásbiróságnak.

— **A jó kivánság.** Mikor a minap Pápócson tüz volt, segitségül mentek a kecskédiek is, kiktől ekkép bucsuzott el Pápócz község érdemes birája:

— Hát nagyon köszönyük a szüvessigteket, majd legközelebb visszaszógájuk.

És 7-én csakugyan kiütött a tüz Kecskéden. A mentéshez vágtatva jöttek a jó pápócziak és midőn végeztek, elmentek a korcsmába a szomjuságot lehütteni, mely alkalommal egy pápóczi ekkép szónokolt

— Poharamat annak örömére ürítem, hogy az üristen megengedte, miszerint adássagunkat ilyen hamar törleszthettük! (Általános éljenzés.)

— **Elfogott kivándorlók.** Szomoru világot vet a mi viszonyainkra az az eset, ami f. hó 4-én történt. Harmincz osth-asszonyfai ember akart Amerikába vándorolni. Már megváltották a jegyet Grácz-ig és 4-én a dé utáni vonattal elmentek Szombathelyig, ott azonban a főispán rendeletére a rendőrség letartóztatta őket, s az éjjeli vonattal visszakisérte őket Kis-Czellbe Itt Jakab Bódog főszolgabiró a lelkükre beszélt s megmagyarázta nekik, hogy ez az a föld, amely n élni s haln kell. A reggeli vonattal aztán haza szállitották őket Osth-Asszonyfára.

— **Lemetszették a száját.** Hajas Ignáczné szül. Velekei Mari dömöiki lakosnak elveszett f. hó 3-án 2 hrtja s az elveszéssel kapcsolatba hozta Nagy Lajosné szül. Molnár Eszter szintén dömöiki lakos személyét. Ezen aztán amugy asszonyosan összeperlekedtek és mikor Hajasné látta, hogy Nagynénak már nincs annyi haja, amibe belemarkolhasson, felkapott egy szekercét s egy jól irányzott csapással lekanyarintotta ellenfelének mindkét ajakát és az orrából egy darabot Nagyné azon véresen rohant be Kis Czellbe — mérték feltünést keltve — és jelentést tett az esetről.

— **Lopes.** Mikor Tóth Ferenczné kecskédi lakos a napokban a mezőről haza jött, azon vette magát észre, hogy bezárt lakásában, az ő távolléte alatt, idegenek jártak Ezt még nem bánta, hanem mikor azt is konstatálta, hogy az asztalban volt 13 frtja is hiányzik, gyorsan megjelentette a dolgot a kecskédi csendőrségnek, kik a tetteseket Horváth György és Horváth Agnes vándor köszörüsök személyében csakhamar elfogta és átszolgáltatta a kis-czelli kir. jbiróságnak.

— **Tüzvész.** Sajnos, ismét tüzvészről kell beszámolnunk. 7-én Puszta Imre kecskédi lakos pajtája gyulladt ki, mely alkalommal 13 pajta takarmánynyal együtt 40000 korona értékben leégett.

— **Szerencse a szerencsétlenségben.** Az életben már közmondássá vált, hogy ahol legnagyobb a veszély, ott Isten keze legközelebb. Egy szerencsétlen kereskedő ugyanis jószivüsége alapján annyira lekötötte jótállásokkal a nevét, hogy a rokonoknak adott szivességi váltók lejárván, azokat kénytelen volt beváltani s mivel a rossz üzletviszonyok mellett üzleti hitelét megvonták, megakadt, egyszóval tönkrement. És pedig annyira, hogy csődöt kértek ellene hitelezői, sőt még vizsgálati fogságba is helyezték. A vizsgálat kideritette, hogy a vagyonbukott kereskedő ártatlan s a sokat zaklatott ember alig várta, hogy a fogházból kiszabaduljon. Éppen aznap, mikor kiszabadult volna, meglátogatta felesége, aki összekuporgatott pénzén Török A. és Tsa bankházban vásárolt egy osztálysorsjegyet a szerencséjere egy nagy nyereményt ütött meg. A szegény, mások hibája folytán tönkrement családapa, visszanyerte becsületét, vagyonát, nevét és Török bankháznak köszönhette mindezt. Ezen bankház, melynek V., Váczi-körut 14. szám alatt főüzlete és IV., Muzeum-körut 11., továbbá VI., Erzsébet-körut 54-ik sz. alatt fióküzletei vannak, amugy is ismeretes szerencséjéről, figyelmességéről és pontosságáról vevőivel szemben.

— **Leharapott fül.** Furcsa gusztusa van némelyik embernek. A legtöbben megeszik a barátfülét fove, de találkozik olyan is, ki világi ember nyers fülét harapdálja. Ezek közé tartozik Joó Miklós mersei lakos is, ki a napokban saját testvérének: Joó Károlynak a fülét harapta le veszekedés közben. Ráadásul pedig egy furkós bottal főbekólintgatta. A jó gyomru legényt feljelentették a kis-czelli kir. jbiróságnál.

— **Osztálysorsjegy-érdekelteknek.** A „Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaság“ Budapesten (Gizella tér, Haas-palota) az ország legnagyobb osztalysorsjegy-elarusitó helye, jelentékeny előnyöket és messzemenő biztonságot nyujt. Az intézét sorsjegyeket eredeti árakon (utánvéttel is) küld szét teljesen költségmentesen. Ezen előnyöknél fogva az intézet sorsjegyei a leggyorsabban fogynak el; ajánlatos tehát, hogy a megbizások minél előbb az intézethez beküldessenek.

— **A tüz.** Egy regény került ily czim alatt magyar könyvpiaczra, amelyért csaknem parbajt kellett vivnia a szerzőjének. Az eset nem volt mindennapi s a világ összes lapjai élénken foglalkoztak vele, a parisi Figaro pedig vezérczikket szentelt neki. A szerző, aki ily módon maga is csaknem regényhossé lett: Gabriele d'Annunzio, a nagy olasziró, költő és drámairó, Duse Eleonorának, a világhirü tragikának benső jó barátja. És mivelhogy a Tüz cselekménye éppen szakasztott olyan tragikának és költőnek tüzes szerelmi viszonya körül fordul meg, mint amilyen Duse és d'Annunzio, az egész világ voltaképpen nagy, heves önvallomást és leleplezést latott a minden izében rendkivüli regénynek. Mindenki elismerte, hogy ez a könyv mestermü, de sokan szemére lobbantották a szerzőnek, hogy vallomásaiban ily messzire még sem lett volna szabad mennie. Ezek közé tartozott Marcel Prevost, a nálunk is jól ismert francia regényiró, aki Duse Eleonora érdekében szállott sikra élesen megtámadta d'Annunziot. E támadás s a rákövetkező riposzt majdnem párbajba vitte a két világszerte ismert irót. Már ez is elég volt arra, hogy a Tüz-et siettek a legtöbb európai nyelvre leforditani, nagy irodalmi sikerét azonban főképpen lebilincselő érdekességének köszöni. Egy nagy művésznő és egy nagy költo szerelmi regénye ez, szintere Velenczének bűbájos panorámája, amelynek leirása csodásan szép. A regény mellékalakjai Margherita olasz királyné, Wagner Rikárd, Liszt Ferencz és az olasz irodalmi világ több kitünősége. Egészen uj világot mutat be a szerző oly mesteri előadásban, hogy ez az egy mű is elég volt világhirre megalapitására. A szenzacziós könyv most magyar forditásban is megjelent Szilágyi Béla kiadásában, aki nagy gonddal forditotta le és felette izléses, elegans formában adta ki. A gazdag, szines boritékba füzött kötet ára 3 korona, vagy diszes stylszerü kötésben 5 korona s kapható minden hazai és pályaudvari könyvkereskedésben. Könyvpiaczunk e legujabb ujdonsága mellett számot tarthat az egész magyar olvasóközönség legnagyobb érdeklődésére.

— **Szabadlábon.** A felső-mesterii testvérgyilkosság ügyében dr. Udránszky Sándor kir. vizsgalóbiró erélyesen vezeti a vizsgálatot. A két letartóztatott Topler testvér közul Ferenczet szabadlábra helyezte, mig Gézát, ki a gyilkosságot elkövette, a vizsgálati fogságban hagyta.

— **Hetivásárunk.** Csütörtöki hetivásárunk meglehetősen puszta volt. Minden téren kevés hozatal, ez a hetivásár jellemzése. Gabna árak:

Buza	7·20
Rozs	6·70
Arpa	6·50
Zab	5·—

— **A »Kemenes«-szállodában** meleg és hideg kádfürdő áll naponkint a közönség rendelkezésére.

NYILT-TÉR.

(E rovatban közöltekért felelősséget nem vállal a szerk.)

Nyilatkozat.

Alulirott Lehner L. F pinkafői és Wolf Testvérek szombathelyi fakereskedők, minden rosszakaratu hiresztelléssel szemben, ezennel kijelentjük, miszerint ittlétünkkor arról győződtünk meg, hogy követeléseink Reich Imre kis czelli ácsmesternél nemcsak fedezve vannak, hanem anyagi viszonyai őt ujabb hitelre képesitik.

Kis Czell. 1900. október 10 én.

Lehner L. F.
Lehner Róbert
Wolf Testvérek

Nyilatkozat.

Alulirott Reich Imre 19 éve vagyok Kis-Czellben ácsmester és adófizető. Ezen idő a'att reám senkinek panasza nem lehetett. Becsületben ősz'i tem meg, azzal akarok a sirba szállni, hiába szeretnék ellenségeim hirnevenet alázni. Hiába is akarnák ezt, nem sikerül nekik. Nem pedig azért, mert hitelezőim energikus fellépése csak telekkönyvi tévedésen alapult, amit azonban már rendeztem velük s igy üzletem menetében semmiféle fennakadás nincs.

Mindezeket bátorkodom a n. é. közönség szives tudomására hozni.

Kis Czell, 1900. október 11.

Tisztelettel
Reich Imre,
ácsmester es fakereskedő.

VASUTI MENETREND

Érvényes 1900. máj. 1-től.

Bpest k. p. Győr—Fehring—Gráczi vonal

Szombathely—Grácz felé

Indul: Kis Czellből:

Személyv.	regg. 4·32 p.	Gyorsv.	este 6.0: p
„	u 1·54 „	Vegyesv.	„ 8 49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv.	regg. 4·36 p.	Személyv.	d. u. 2 15 p
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12·24 „

Kis-Czell—Pápa

(Szerda és péntek kivemlével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . 6·40 p

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden hétfőn és péntekun közlekedik.)

Indul: Kis Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 6 15 p.	Vegyesv. d. u. 5 46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·50 p	Vegyesv. d. u. 12 51 „
„ d. u 2·05 „	„ este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4 29 p.	Személyv. d. u. 1·14 p
Személyv. d. u 2·20 „	Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul.: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Személyv. regg. 5:15 p.	Személyv. d. e. 9·45 p.
Vegyesv. d u. 2 21 „	Vegyesv este 8 39 „

ELADÓ HÁZ. Nemes-Dömölkön

egy cserépzsindelyes ház,

mely 5 lakásból stb. áll

szabadkézből eladó.

Bővebb felvilágositást ad Kreiner József czipész Kis-Czell.

Az összes 50.000 nyeremény

JEGYZÉKE:

A legnagyobb nyeremény legyszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes bemutatása a köve kező:

		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	„ „	200000
2	„ „	100000
1	„ „	90000
1	„ „	80000
1	„ „	70000
2	„ „	60000
1	„ „	40000
1	„ „	30000
1	„ „	25000
7	„ „	20000
3	„ „	15000
31	„ „	10000
67	„ „	5000
3	„ „	3000
432	„ „	2000
765	„ „	1000
1238	„ „	500
90	„ „	300
31700	„ „	200
3900	„ „	170
4900	„ „	130
50	„ „	100
3900	„ „	80
2900	„ „	40
50 000	nyer. jut. összegben	3.160,000

Sok vevőink nal több

Nyujtsunk kezet a szerencsének!

Már sokan szerencsések lettek egy nálunk vásárolt sorsjegygyel!

Az egész világban a legnagyobb esélyekkel biró m. kir. szabad. osztálysorsjáték legközelebb ujból megkezdődik.

100,000 sorsjegyre ujból **50,000** nyeremény jut, tehát az oldalt álló nyereményjegyzék szerint a sorsjegyek felét pénznyereménnyel huzzák ki és egy külföldi sorsjáték sem képes arányalag ily nagy nyereményeket felmutatni, mint a magyar osztálysorsjátékunk. Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben

egy millió korona.

Egészben tizenhárom millió 160,000 korona lesz kihuzva és az egész vállalat állami felugyelet alatt áll.

Az eredeti sorsjegyek tervszerü árai az I. osztályhoz:

egy nyolczad	(1/8)	frt	— 75	vagyis	1 50 korona
egy negyed	(1/4)	„	1.50	„	3.— „
egy fél	(1/2)	„	3.—	„	6.— „
egy egész	(1/1)	„	6.—	„	12.— „

utánvét mellett vagy az összeg előzetes bekuldése ellenében Hivatalos tervezet dijtalánul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre

f. évi okt. hó 21-ig

kérünk hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. és TSA bankház.

BUDAPEST, V. KER., VÁCZI-KÖRUT

Fiókbankházak:

IV. Muzeum-körut 11. VI. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágandó. **TÖRÖK A. és TSA. uraknak Budapest.**

Kérek részemre ..... 1. oszt. m. kir. sz. osztálysorsjáték.ered. sorsjegyet hiv. tervezettel küldeni

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern teknika minden kellékével felszerelt nagyszabá u nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hetilapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyaszjelentéseket nérjegyeket, stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76. Géfin-féle ház.

Nyomatott a kiadó „Vörösmarty"-könyvnyomdaes hirlapkiadó vállalat gyorssajtóján Devecserben, 1900